

mende Indfødsret. Og naar der under Punkt 2 henvises til, at denne anbefaling i Regelen skal gives af den Kommune, som under en eventuel Erhvervelse af Indfødsret vil faa Forsørgelsespligten paa sine Skuldre, saa vil jeg sige, at jeg er meget betænkelig ved den Bestemmelse, fordi det i Grunden er en Henvisning til disse Kommuners snævreste og mest egoistiske Interesser. Det kan tænkes, at den Kommune, som i Virkeligheden efter Fattigloven vil blive Forsørgelseskommunen, staar meget fremmed overfor vedkommende, der søger Indfødsret. Det kan i alt Fald tænkes, at vedkommende Udlænding, der i de første 5 Aar har været bosat et Sted, i de senere Aar vil have kortvarige Ophold andre Steder, og at den Kommune, hvor han først havde været, og hvorfra han skal have Anbefalingen, i Virkeligheden kender saa lidt til vedkommende Mand, som tænkes kan. For den Kommune drejer det sig kun om: „Skal vi have den Mand paa Kommunen eller ikke?“ Det er et egoistisk Grundlag, man ikke skal søge at drage frem.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg naturligvis heller ikke gaa med til, at man skulde søge nu at skaffe snævrere økonomiske Garantier for dem, hvem man vil give Indfødsret til. Jeg vil ikke kunne gaa med dertil, fordi jeg ikke ønsker, at Indfødsretten skal gøres til et Privilegium, der gives til de besiddende og nægtes de besiddelsesløse. Vi trænger ikke til at skabe flere Privilegier her i Landet. At det, at en Udlænding, som maaske har ført et langt arbejdsomt Liv her i Landet og lagt al sin Arbejdskraft her, har haft som ogsaa det store Flertal af Landets Befolkning saa daarligt lønnet Arbejde, at det ikke har været ham muligt herigennem at skaffe sig det, der sikrer ham hans Alderdom, skulde udelukke ham fra at erholde Indfødsret, saa at denne gøres til et Privilegium for dem, der i Forvejen har det godt, vil jeg paa det allerbestemteste fraraade, og jeg maa paa mine egne og, jeg kan ogsaa sige, paa mine Partifællers Vegne, paa det bestemteste tage Afstand fra, at vi kunde ønske, at der skulde indføres slige indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Retten til at erhverve Indfødsret her i Landet. Jeg vil tilføje, at jeg vil haabe, at heller ikke den højtærede Indenrigsminister eller Administrationen vil foretage en Svingning bort fra den Rettesnor, som tidligere har været gældende med Hensyn til Erhvervelse af Indfødsret, at man ikke nu vil drage skarpere og strengere Regler end dem, som

Lovgivningsmagten, derunder dette høje Ting, i alle de Aar, da Love om Meddelelse af Indfødsret har været behandlede, har fulgt, den Regel f. Eks., at Understøttelse, som man anerkender, at Landets Borgere kan faa, uden at det berøver dem deres borgerlige Rettigheder, berøver heller ikke Udlændinge Udsigt til at erhverve Indfødsret her i Landet. Jeg vil altsaa haabe, at vi ikke skal ind i en ny Kurs i Retning af strengere Regler, men at man vedblivende maa følge den Kurs, som angives af de humane Regler, man hidtil har fulgt.

**Tvede:** De faldne Udtalelser og den afgivne Betænkning giver mig Anledning til nogle Bemærkninger denne Sag vedrørende. Jeg vil tillade mig i Anledning af, at det i Betænkningen er oplyst, at der i de sidste 10 Aar er givet 10 Gange saa mange Svenske Indfødsret i Danmark, som Danske har erhvervet Indfødsret i Sverige, at gøre opmærksom paa, at derfor maa man ikke tro, at der er Stigning i de Svenskes Tagen Ophold her i Landet. Efter Statistisk Tabelværk var i 1901 35,555 Svenske boende her i Danmark. Efter den sidste Tælling, i 1911, er der 33,312, altsaa en Tilbagegang paa 2,243. Men vor Gæstfrihed er dog 5 Gange saa stor som den svenske, idet der nemlig efter den Tælling, der for Sverige foreligger fra Aaret før 1901, i Aaret 1900, var 6,874 Danske der. Der er altsaa et betydeligt større Antal Svenske, der tager Ophold her, men dog efter Tællingen at dømme et aftagende Antal.

Den ærede sidste Taler vilde ikke være med til at skabe nye Privilegier. Det ønsker jeg heller ikke, men jeg vil sige, at man skulde tilstræbe en Ligestilling, at det maaske var Overvejelse værd, om man ikke ogsaa paa denne Side af Vandet skulde stille de samme Krav, som der stilles paa den anden Side.

Og i Anledning af den ærede Ordførers Bemærkning om, at der skulde lægges Vægt paa, om fremmede køber fast Ejendom her i Landet, og at dette var en Garanti, vil jeg tillade mig, at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke var betimeligt nu at tage under alvorlig Overvejelse at skabe faste Grundregler, efter hvilke Udlændinge kan erhverve fast Ejendom her. Jeg tror, det var overordentlig hensigtsmæssigt, om der blev fremsat Forslag til en Lovgivning, hvorved der kunde skabes faste Regler for fremmedes Erhvervelse af dansk Ejendom. Jeg tillader mig at henstille dette til velvillig Overvejelse.